

[Peter Duetoft]

ge står altså stadig væk, at vi ikke skal tro, at ændrede procedurer eller ændrede samarbejdsformer i Folketinget betyder, at Danmark direkte får alt igennem, som vi nu render rundt og foreslår, eller som vi ønsker. Jeg håber ikke, at der er en form for nynationalisme i nogle af diskussionerne her, nemlig den nationalisme, der siger, at vi skal i hvert fald have Europa, sådan som vi vil have det. Tænk, hvis de andre også begyndte at sige, at de ville også have Europa, sådan som de vil have det. Så brød Den Europæiske Union jo rent faktisk sammen.

Vi skal vænne os til, at i det samarbejde – der er et demokratisk samarbejde – der kan man vinde, og der kan man tabe. Vi skal arbejde sagligt og seriøst, og vi skal gå ind og få al den indflydelse, vi kan. Men at gå rundt og foregøgle hinanden og den danske befolkning, at vi altid vil vinde og altid vil få direktiverne, ligesom vi vil, og altid få alle vores krav igennem, det er lige stærkt nok. Jeg tror ikke, der er nogen politiske partier, der ville turde love her i dette Ting, at de vil få alting igennem Folketinget. Derfor forlader de vel ikke Folketinget; og det samme er det altså i Den Europæiske Union. Selv om man ikke altid får sin vilje, har man stadig væk mulighed for at blive ved bordet og påvirke. Det håber jeg bliver en grundholdning, der også kommer til at præge dansk Europapolitik i årene fremover.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Blot en enkelt bemærkning til hr. Peter Duetoft, som nu står her på Folketingets talerstol og siger, at jeg skulle have givet udtryk for mistillid til, hvad der foregik i Markedsudvalget. Det har jeg ikke på noget tidspunkt gjort.

Jeg har til gengæld kritiseret bilagene for deres indhold og sagt, at der nogle gange er et mildest talt meget spinkelt indhold i bilagene. Og jeg har givet nogle enkelte eksempler, såsom at der står: »ingen væsentlige betydning for dansk lovgivning«. Jeg mener, det er utilfredsstillende at få den slags svar i et notat.

Dernæst kan jeg sige til hr. Peter Duetoft, at jeg igennem de sidste seks år som markedsudvalgsmedlem og som ordfører for Fremskridtspartiet har talt for, at vi skal have et bedre samarbejde med europaparlamentsmedlemmerne, og har talt for, at europaparlamentsmedlemmerne skal gives bedre mulighed for at kon-

trollere ikke blot direktiver, men også budgetter.

Så jeg ved ikke rigtig, hvor de påstande er kommet fra, som hr. Peter Duetoft kom med heroppefra, og jeg så gerne, at hr. Peter Duetoft kom og berigtigede det, jeg lige har sagt.

Lysholm Christensen (KRF):

Forespørgslen er stillet på baggrund af det danske nederlag i sagen om det såkaldte »madsminkedirektiv«, hvor det bliver foreslået, at man kan tillade en lang række tilsætningsstoffer, som i dag er forbudt i Danmark. Formålet med forespørgslen er at få undersøgt, om arbejdet med kommende direktiver kan håndteres på en måde, så danske interesser varetages bedst muligt i EU, og i givet fald hvordan det kan ske.

Jeg tror, det er vigtigt at få slået fast til at begynde med, at det ikke kun er denne regering, der har ansvaret for, hvordan »madsminkedirektivet« blev håndteret. Allerede i 1988 vedtog Rådet et rammedirektiv om tilsætningsstoffer, der senere skulle udmøntes i konkret lovgivning. »Madsminkedirektivet« er en del af denne udmøntning. Allerede dengang gjorde den danske regering klart, at man ville gå aktivt ind i forhandlingerne om forslaget, og samtidig gjorde man opmærksom på, at det kunne blive nødvendigt at anvende miljøgarantien for at sikre danske interesser i sagen. Senere, i 1992, blev direktivforslaget rubriceret som et mindre vigtigt kommissionsforslag. Man kan derfor spørge, hvorfor direktivforslaget dengang blev rubriceret som mindre vigtigt, når man under vedtagelsen af rammedirektivet i 1988 sagde, at man ville gå aktivt ind i forhandlingerne.

Men når fru Lilli Gyldenkilde i Information den 29. marts siger, at regeringen har snorksovet i timen helt frem til den 14. december 1993, så kan den udtalelse vel ikke helt bære, for allerede før forslaget blev fremsat den 1. juli 1992, har regeringens embedsmænd været stærkt involveret i sagen. Ifølge et notat fra Markedsudvalget har der været flere møder på embedsmandsniveau om direktivforslaget, og ifølge samme notat fra Markedsudvalget blev et udkast til direktivet sendt til Markedsudvalgets sekretariat umiddelbart efter, at Ministerrådet havde modtaget det den 1. juli 1992.